

vegnerà 'n dì
pu crùo e marodec
e 'ncöi el sarà festa
anca qoel fil de erba
'nghinocià sóta la rosàda
se 'ndrizerà denanzi al vènt
e tut le falc, subiòti,
žifolerà rabióse
'ndentade e bolse
da gužàr
a la careza möia
de préda, sliša

se 'ncucerà pù gréva
stràca la schena
senza susùri
a laoràr senèstri
'ndorbidi i òci miži
sudór che rogia
smisià de dént a lagrime
salàdi rivi senza vita
par compagnarne i crùzi
soltando slòiche furbe
de chi ne spénge 'nnanzi
crodàrghe sóta i sògni sõi

vegnerà 'n dì
pù gréo e scur
e 'ncöi 'l sarà fonziòn
soltàr le ciòche al vènt

co 'l sòn de l'angonìa
ne sentirén pù grandi
a desferenziàr reson
postadi a 'n mur che scorla
lasando 'l vért, morir
qoel fior tut roš su l'erba
bagnà dal sanc de 'n giòven
graša del prà che pòlsa

vegnerà 'n dì
pù azur e tèbi
con sol qoel paradis
chi 'ntorn che slùse
senza negùni
senza de noi

Giuliano